

**Да се наслаждаваме на Христос като на реалността
на новозаветния юбилей**

Пасажи от Писанията: Лев. 25:8-17; Ис. 61:1-3; Лк. 4:16-22; Деян. 26:16-19

I. Юбилейната година в Левит 25:8-17 е записана като пророчество в Исая 61:1-3 и е изпълнена като реалност в Лука 4:16-22:

- А. В юбилейната година имаше две основни благословения: завръщането на всеки човек към неговото изгубено притежание и освобождаването от слугуването—Лев. 25:8-17:
1. В юбилейната година всички, които бяха продали притежанието си, полагащия им се дял от добрата земя, си го възвръщаха, без да плащат нищо за неговото откупване (стих. 10, 13, 28), и всички, които се бяха продали под робство, възвръщаха свободата си и се завръщаха при семействата си (стих. 39-41).
 2. Възвръщането на притежанието и завръщането при семейството означават, че в новозаветния юбилей вярващите са се завърнали при Бога като свое изгубено божествено притежание, освободени са от всякакво робство и са се завърнали в църквата като свое божествено семейство—Еф. 1:13-14; Йн. 8:32, 36; вж. Пс. 68:5-6.
- Б. В старозаветния праобраз юбилеят траеше една година, но в изпълнението той обхваща цялата новозаветна епоха, епохата на благодатта, когато Бог приема завърналите се пленници на греха (Ис. 49:8; Лк. 15:17-24; 2 Кор. 6:2), и когато угнетените под робството на греха се наслаждават на освобождаването в Божието спасение (Римл. 7:14—8:2).
- В. Наслаждението на вярващите на юбилея в епохата на благодатта (тяхното наслаждение на Христос като Божията благодат за тях) ще доведе до пълното наслаждение на юбилея в хилядолетието и до най-пълното наслаждение в Новия Ерусалим в новото небе и новата земя—Йн. 1:16-17; Римл. 5:17; Фил. 3:14; Откр. 22:1-2А.

II. Юбилейната година е епохата на Христос като благодат, която се раздава в нас, за да се наслаждаваме на Неговите думи на благодат; новозаветният юбилей е епоха, в която ние сме в екстаз от спасението си—Лк. 4:22; Пс. 45:2; Йн. 1:14-17; 2 Кор. 6:2:

- А. Новозаветната епоха е епоха на екстаз и християните са хора в екстаз; ако никога не сме изпадали в екстаз пред Бога, това показва, че не се наслаждаваме достатъчно на Бога—5:13; Деян. 11:5; 22:17; Пс. 43:4А; 51:12; 1 Петр. 1:8; Ис. 12:3-6.
- Б. *Юбилеят* означава липса на безпокойства, тревоги и грижи, липса на недостиг, отсъствие на болести и бедствия, цялостно отсъствие на проблеми и наличие на всякакви ползи; всичко е приятно и задоволително за нашето сърце, ние сме свободни от безпокойство, почиваме си, въодушевени сме и ликуваме—Пс. 103:1-5; 116:1-7, 12-13, 17-19.
- В. Трябва да приемем в себе си Господ Исус като истинския юбилей; ако Го имаме, значи имаме Бога като свое притежание и можем да бъдем избавени от робството на греха и Сатана, за да се наслаждаваме на истинска свобода и почивка—Деян. 26:18; Еф. 1:13-14; Кол. 1:12; Мт. 11:28; Йн. 8:32, 36:
1. Когато приемем Христос като наш Спасител и живот, Той влиза в нас, за да бъде наш юбилей; но ако не Му позволяваме да живее в нас, и ако не живеем чрез Него, ние на практика не живеем в юбилей—стих. 11-12.
 2. Ако сърцето ни е насочено към някой човек, предмет или нещо, освен Господа, това е идолопоклонство, което води до окаяност—1 Йн. 5:21; вж. Езек. 14:3, 5; 6:9.
 3. Ако позволяваме на Христос да живее в нас, и ако живеем чрез Него, получаваме задоволение от всичко; в противен случай всичко е проблем и няма никакъв юбилей.

- Г. Всичко може да ни носи задоволение, ако сме придобили всесъдържащия Христос като наше наслаждение; не става дума за външни хора, предмети или неща, а става дума за Христос в нас, Който ни помага да бъдем спокойни и свободни от безпокойства във всякакви ситуации—Фил. 3:8-9; 4:5-8, 11-13.

III. Възвестяването на юбилея в 4-та глава на Евангелието от Лука ръководи централната мисъл на това Евангелие, а притчите за добрия самарянин в 10-та глава и за блудния син в 15-та глава са прекрасни нагледни примери за юбилея:

- А. Човекът-Спасител, представен в притчата за добрия самарянин, символизира изражението на Неговите божествени качества с Неговите човешки добродетели—10:25-37:
1. Човекът-Спасител, в Своето служебно пътуване за намиране на изгубените и за спасяване на грешниците (19:10), слезе на мястото, където ранената от юдаистите-разбойници жертва лежеше и умираше в окаяното си състояние.
 2. Когато Човекът-Спасител го видя, Той го съжали в човешката Си природа с божествеността Си и го му оказа Своята нежна изцелителна и спасителна грижа и напълно посрещна неговата спешна нужда— 10:33-35.
- Б. Човекът-Спасител, представен в притчата за блудния син, показва Неговия пастируващ, издирващ и спасяващ Дух с любящото, прощаващо и милосърдно сърце на Отца—15:11-32; вж. 9:55-56:
1. Един ден блудният син се завърна към притежанието си в бащиния си дом; това беше един юбилей, едно освобождение, и всичко стана приятно и задоволително—15:20, 24; вж. Лев. 25:10-12.
 2. Да бъдем спасени, означава да се завърнем към наследството си, да се завърнем при Бога, да се върнем при Бога и отново да започнем да Му се наслаждаваме като наше притежание (Еф. 1:13-14); да бъдем спасени, означава да придобием Бога; когато имаме Бога, имаме всичко; без Бога нямаме нищо (Кол. 1:12).
 3. Бог се е превърнал в наш благословен дял в Христос, но много християни са нерадостни и приличат на лампи, които не светят, защото не „включват копчето“ чрез приемането на Бога като свой дял—Еф. 4:18; Фил. 2:12-16.
 4. Това, че бащата прие сина, и че синът се завърна при баща си в бащиния си дом, беше юбилейната година за сина, годината на благодатта—Лк. 15:20.
 5. Бог в Христос се е превърнал в угоеното теле за наслаждението на покаяните се и завърнали се блудни синове—23-ти стих.
 6. Това съответства на словото в Левит 25:11-12, където се казва, че народът не биваше нито да сее, нито да жъне в юбилейната година, а трябваше само да яде и да се наслаждава; когато се покаем и се върнем при Бога чрез приемането на Господ Исус, ние придобиваме Бога вътрешно и това е началото на нашия юбилей.
 7. Ние не сме наети слуги на Отца, а сме Негови наслаждаващи се синове; ние можем постоянно да се наслаждаваме на Бога като наше притежание от сега и до вечността.

IV. Трябва да се наслаждаваме на Христос като реалността на свободите и благословенията на новозаветния юбилей—Лк. 4:18-19:

- А. За да се наслаждаваме на Христос като на реалността на юбилея, трябва всекидневно да прекарваме време с Господа, за да слушаме Неговото слово и да се изпълваме с Него; трябва да следваме примера на Мария, която седеше при нозете на Господа и слушаше Неговото слово—10:39:
1. Тя седеше при нозете на *Господ Исус*, а не при нозете на друг човек; тя се приближаваше към Господа; няма по-добър метод от това всеки миг да пристъпваме към Него, да Го обичаме, да Му се покланяме, непрестанно да общуваме с Него и да пребиваме в Неговото присъствие.

2. Тя седеше *при нозете* на Господа, което означава, че тя заемаше смирена позиция, за да приема Господа като благодат (1 Петр. 5:5); смирението не е себеподобававане; смирението означава да не обръщаме внимание на себе си, да се отричаме от себе си и да считаме себе си за нищо.
 3. Тя *седеше*; често пъти безмълвието пред Господа е източник на духовна сила (Ис. 30:15А); очите и мислите на човека често пъти се отвлечат по външния свят; на хората с блуждаещ ум и колебливи мисли им е трудно да получават откровение.
 4. Тя *слушаше думите на Господа*; думите, които Господ говори, са дух и живот (Йн. 6:63) за раздаването на Самия Него в човеците; това, че тя слушаше думите на Господа, даваше възможност на Господа да предава Себе Си на нея, така че тя постоянно да приема Господа и да Го придобива.
- Б. Божието спасение ни дава истинска свобода; нашето притежание е Бог, а нашата свобода произлиза от нашето наслаждение на Бога; ако човек не се наслаждава на Бога, той не може да има истинска свобода; свободата означава освобождение, отпускане от всякакво робство, тежко бреме, угнетение и робуване—8:32, 36; Гал. 5:1; 2 Кор. 3:17.
- В. Сатана първо ни плени; след това той дойде да живее в нас като подстрекател, като подбудител на нашите грехове; в резултат на това той се превърна в наш незаконен господар, а ние станаме негови пленници до такава степен, че не можем да вършим добро, а можем само да извършваме грехове—Римл. 7:14; 1 Йн. 5:19:
1. Ако човек няма Бога, всички негови опити да се наслаждава на нещо различно от Бога, са кучешка храна, измет и тор—Фил. 3:7-9; вж. 2 Петр. 2:22.
 2. Сатана е наречен Веелзевул, което означава „господар на бунището“, от *Веелзеву*, което значи „господар на мухите“; Сатана майсторски води грешниците, като мухи, и ги кара да се хранят с тор—Мт. 10:25; 12:24, 27; 4 Царе 1:2.
 3. Макар че дълбоко в сърцето си никой не иска да съгрешава, в крайна сметка всички съгрешават; никой не може да се владее и всички са станали роби на греха—Римл. 7:18-23; Йн. 8:34.
- Г. Отчаяният вик на Павел в Римляни 7:24 бива отговорен в Римляни 8:2, където се казва, че законът на Духа на живота ни освобождава в Христос Исус от закона на греха и на смъртта.
- Д. Можем да бъдем освободени и да получим истинска свобода само ако се наслаждаваме на Христос като животворящия Дух; само онези, които се наслаждават на Бога, не извършват грехове и са наистина свободни, и живеят свободен, освободен от робство живот—Йн. 8:11-12, 24, 28, 31-36:
1. Законът на Духа на живота ни освобождава от закона на греха и на смъртта; този закон е Самият Господ, Който премина през смърт и възкресение, за да стане животворящият Дух—Римл. 8:2.
 2. Ако не се наслаждаваме достатъчно на Господа, ще продължаваме да се намираме под робството на множество неща; вземането на решение няма да помогне; трябва постоянно да пристъпваме към Господа, за да се храним с Него и да Му се наслаждаваме—1 Кор. 1:9; Откр. 2:7; Ис. 55:1-2.
 3. Христос, Който е юбилеят, ни освобождава от нашата бедност, плен, слепота и угнетение—Екл. 1:2, 14; 3:11; Фил. 3:8; 2 Петр. 2:22; Лк. 12:21; Откр. 3:17.
- Е. Животът на юбилея е живот в наслаждението на Христос, живот на наслаждение на Бога като наше наследство и наша истинска свобода—Деян. 26:18; Йн. 8:36:
1. Животът на юбилея е живот, в който ние приемаме Самия Бог, Самия Христос, във всички ситуации; по този начин Той се превръща в главният фактор и център в нас, за да преодолява всички беди в човешкия живот—6:16-21; Кол. 1:17Б, 18Б; Фил. 4:6-7, 11-12.
 2. Понеже всичко се намира под Неговото всевластие, трябва да се молим така: „Господи, изпълни ме, придобий ме и ме завладей; в каквато и външна ситуация да се намирам, просто

искам да Ти се наслаждавам“; трябва да бъдем днешните служители и свидетели чрез живеене и възвестяване на благовестието—Христос като юбилея на благодатта—за осъществяването на Божията вечна икономика—Деян. 26:16-19.